

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní Mgr. Helenou Konečnou ve věci

žalobce: **A. V.**
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
se sídlem AK Praha 6, Pod Kaštany 245/10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 10. 2020, čj. KUKHK-30719/DS/2020 Er,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a rozhodnutí správního orgánu

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce do rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále také jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 22. 7. 2020, sp. zn. P/830/2020/OP/Beč, čj. MMHK/123389/2020/OP/Beč, a potvrdil je. Uvedeným prvoinstančním správním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o

silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), z nedbalosti v příčinné souvislosti s § 18 odst. 4 téhož zákona, a za to mu byla uložena pokuta 3.000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení.

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení a v jeho průběhu zjištěné skutečnosti a uvedl, že žalobce se uvedeného přestupku dopustil tím, že dne 30. 1. 2020, v 13:12 hodin, když řídil na pozemní komunikaci ulici v Koutníkově v Hradci Králové v úseku od křižovatky s ulicí Petra Jilemnického po křižovatku s ulicí K Metelce, ve směru jízdy ke kruhovému objezdu u ČKD, motorové vozidlo tovární značky Škoda Octavia, registrační značky, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h. Měřicím zařízením LaserCam 4, v. č. LE0639, umístěným v úrovni domu čp. 465/48 v ulici Koutníkově byla vozidlu na příjezdu k měřicímu zařízení, na vzdálenost 150,60 m hlídkou Policie, Dopravního inspektorátu Hradec Králové naměřena rychlost 82 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h (při rychlostech nižších než 100 km/hod), činila skutečná naměřená rychlost jízdy 79 km/h. Řidič tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci o 29 km/h.
3. Dále uvedl, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s ustanovením § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a zjistil v řízení stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad napadeného rozhodnutí s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, tj. zásadou legality, zákazu zneužití pravomoci, resp. zákazu zneužití správní úvahy, zásadou proporcionality a ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu a zásadou nestranného přístupu, resp. formální spravedlnosti.
4. Žalovaný s odkazem na listiny založené ve správním spise uvedl, že zjištěné skutečnosti týkající se uvedeného přestupku považuje za prokázané a že byl správním orgánem zjištěn stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu pro rozhodnutí o přestupku. Pro danou věc je podstatné, že silniční radarový rychloměr byl ověřen v souladu se zákonem č. 505/1990 Sb., o meteorologii, z čehož vyvodil závěr, že měřicí zřízení bylo schopno správně změřit rychlost vozidla. Ověřovací list je veřejnou listinou, u níž se presumuje správnost. Žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále také jen „NSS“), a to na rozsudky ze dne 27. 9. 2016, čj. 1 As 101/2016-77, ze dne 24. 4. 2008, čj. 7 As 39/2007-66, ze dne 21. 9. 2015, čj. 1 As 79/2015-56, ze dne 16. 1. 2013, čj. 3 As 82/2012-27, ze dne 4. 12. 2013, čj. 1 As 83/2013-60, 27. 9. 2016, čj. 1 As 101/2016-77, ze dne 2. 5. 2013, čj. 3 As 9/2013-35, a ze dne 26. 1. 2015, čj. 8 As 109/2014-71), dovozující, že za dostatečný podklad rozhodnutí lze považovat ověřovací list a osvědčení zasahujících policistů pro užívání měřicího zařízení, a dále řešící např. důsledků nedodržení návodu k obsluze, reflexí.
5. Za klíčový důkaz žalovaný označil záznam z rychloměru pořízený automaticky bez zásahu lidského činitele. Odkázal na závěry rozsudků NSS ze dne 17. 8. 2016, čj. 7 As 309/2015-51, ze dne 16. 5. 2017, čj. 1 As 53/2017-42, ze dne 24. 4. 2008, čj. 7 As 39/2007-66, ze dne 16. 1. 2013, čj. 3 As 82/2012-27, a ze dne 25. 3. 2015, čj. 1 As 155/2014-36, dovozující, že skutečnost, že snímek je zaznamenán, prokazuje, že by nedošlo k jeho uložení do měřicího zařízení a jedná se o objektivní a nezaměnitelný důkaz a dále že nemůže dojít k chybnému měření, pokud se na displeji neobjeví chybová hláška a je změřena rychlost vozidla.

6. Dále se žalovaný zabýval vysvětlením fungování, certifikace a kalibrace měřícího zařízení. Rovněž hodnotil přestupek coby delikt ohrožovací a vyhodnotil skutečnost, že nedošlo k nehodě, a tedy k porušení objektu přestupku, za polehčující okolnost.
7. Žalovaný uzavřel, že správní orgán I. stupně postupoval v daném případě v souladu se zákonem o silničním provozu, zákonem č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a správním řádem. Konstatoval, že správní orgán I. stupně zhodnotil důkazy objektivně a ve vzájemné souvislosti, zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku.

II. Shrnutí žalobních bodů

8. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí, navrhl jeho zrušení, jakož i zrušení jemu předcházejícího rozhodnutí orgánu I. stupně, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Proti napadenému rozhodnutí uplatnil následující námitky.
9. Žalobce předně namítl nezákonnost rozhodnutí, neboť nebyl seznámen se všemi podklady pro rozhodnutí, které pro ně správní orgán použil. Žalovaný použil k vyvrácení tří žalobcových námitek citaci z návodu k obsluze rychloměru, aniž by tento návod založil do spisu a provedl k důkazu. Dle názoru žalobce se jedná o zřídkakdy používaný rychloměr typu LaserCam4 a odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2016, čj. 7 As 27/2016-31 a rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 2. 2014, čj. 58 A 33/2012-26. Tím, že žalovaný nedal možnost žalobci se s takovým návodem seznámit, zatížil řízení zásadní vadou a rozhodnutí je z toho důvodu nezákonné a nepřezkoumatelné.
10. Dále žalobce vznesl pochybnost o správnosti provedeného měření, neboť správní orgán nevyvrátil argumenty vznesené žalobcem. K důkazu byly provedeny dvě fotografie s časovým označením 13:12:28 a 13:12:29 a vzdáleností 150,6 m a 144,3 m (rozdíl 6,3 m), z čehož dovedl rychlost vozidla 6,3 m/s, tedy 22,68 km/h. Správní orgán nepřipustně citoval z návodu k obsluze a vyvodil závěr, že „nelze vypočítat rychlost ze vztahu mezi vzdáleností a časovým úsekem, které dané vozidlo urazí“. S tím však žalobce nesouhlasil a uvedl, že za použití základního vzorce $v = s/t$ jsou počítány i rychlosti úsekovými rychloměry. Tímto je dle jeho názoru dána zásadní pochybnost o správnosti naměřené rychlosti, případně správnosti fungování rychloměru, neboť údaj o naměřené rychlosti nesouhlasí s dalšími údaji o měření, zejména s údajem o posunu vozidla v čase. Žalobce uvedl, že správní orgán vyjasnil, že rychloměr pracuje právě na principu výpočtu vzdálenosti předmětu od rychloměru a změny této vzdálenosti v čase, údaj o vzdálenosti je údajem zcela zásadním.
11. Další žalobní námitka směřuje proti výroku o sankci. Dle žalobce ze strany správního orgánu došlo k vybočení ze zákonných mezí správního uvážení, když při úvaze o sankci zohlednil míru překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Z rozhodnutí není jednoznačné, zda míra překročení nejvyšší dovolené rychlosti byla zohledněna ve prospěch nebo neprospěch žalobce, protože je rozhodnutí nepřezkoumatelné. Žalobce vyvodil, že se tak stalo spíše v jeho neprospěch, neboť v rozhodnutí je tak systematicky uvedeno v místě u přitěžujících okolností a o polehčujících okolnostech je uvedeno, že správnímu orgánu nejsou známy. Takové hodnocení míry překročení nejvyšší dovolené rychlosti je

v rozporu se zásadou dvojího přičítání, neboť táž skutečnost byla již hodnocena při subsumpci přestupkového jednání pod konkrétní skutkovou podstatu přestupku. Žalobce odkázal na rozsudky NSS ze dne 22. 8. 2019, čj. 3 As 281/2017-47, a ze dne 28. 2. 2017, čj. 5 As 280/2016-23. Správní orgán rovněž nesprávně zhodnotil onu míru překročení nejvyšší dovolené rychlosti, neboť žalobcova rychlost je v dolní polovině rozmezí rychlostí skutkové podstaty, tedy by se muselo jednat o okolnost jdoucí ve prospěch žalobce.

12. Posledním bodem je nesouhlas žalobce a jeho advokáta s vyvěšením jejich osobních údajů, se zveřejněním neanonymizovaného rozhodnutí krajského soudu a NSS na internetových stránkách NSS. Anonymizace ve formě iniciál fyzických osob je nedostatečná, neboť i tak může být účastník řízení ztotožněn a jeho ústavně zaručené právo na soukromí porušeno. Neanonymizované údaje o advokátovi pak umožňují sledovat advokáta, jeho klientelu a kauzy jím vedené s odůvodněním, že advokát je osoba veřejného zájmu. S tím žalobce nesouhlasí a proti zveřejňování údajů o osobě advokáta brojí. Žalobce uvedl, že se nejedná o žalobní bod pouze o upozornění pro NSS.

III. Vyjádření žalovaného

13. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K žalobním námitkám uvedl, že správní orgán I. stupně se odkázal na návod k obsluze rychloměru až při vypořádání námitek uvedených ve vyjádření žalobce k ústnímu jednání, neboť se jednalo o popis technologie používané v předmětném měřicím zařízení, popis fotografie a možnosti při přehrávání videa. Návod k obsluze rychloměru je dohledatelný na internetu např.: Laser Cam 4 – Manuál v Cz.pdf | Ulož to (ulozto.sk), https://kustomsignals.com/portal_resources/006-1070-00 Rev 8 (kustomsignals.com). Správní orgán vyjádřil, že uvedené námitky nemají vliv na naměřenou rychlost, která byla jednoznačně zjištěna a prokázána.
14. K námitce týkající se uložené sankce žalovaný uvedl, že její výše byla náležitě odůvodněna, byla popsána jednotlivá kritéria a důvody, které vedly k jejímu uložení. Zmíněné překročení rychlosti bylo v rozhodnutí uvedeno ve vazbě ke skutkové podstatě přestupku a nikoliv jako přitěžující okolnost.
15. Závěrem žalovaný uvedl, že správní orgán přistoupil k řízení odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti, a proto je jeho rozhodnutí věcně správné a odpovídá zjištěným skutečnostem. S ohledem na výše uvedené navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

IV. Jednání soudu

16. Ve věci bylo v souladu s ustanovením § 77 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nařízeno ústní jednání, neboť krajský soud považoval za nezbytné doplnit dokazování. Ústní jednání před krajským soudem proběhlo dne 26. 1. 2022, účastníci se z jednání omluvili. Krajský soud při jednání doplnil dokazování návodem k obsluze k LaserCam 4, pro V3.060, číslo návodu 006-1070-00 Rev 45, výrobce Kustom Signals.

V. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen "s. ř. s."). Po prostudování předloženého správního spisu a projednání věci při nařízeném jednání, dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu důvodnou neshledal.
18. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgán I. stupně obdržel oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 27. 2. 2020, čj. KRPB-10871-1/PŘ-2020-050206, a spisový materiál k přestupku, který mu postoupila Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje, Dopravní inspektorát Hradec Králové, a to včetně úředního záznamu ze dne 27. 2. 2020, oznámení přestupku překročení nejvyšší povolené rychlosti ze dne 30. 1. 2020, fotodokumentace přestupku.
19. Dne 20. 3. 2020 vydal správní orgán I. stupně příkaz čj. MMHK/054271/2020/OP/Beč, sp. zn. P/830/2020/OP/Beč, jímž žalobce uznal vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu pro porušení § 18 odst. 4 téhož zákona a uložil žalobci pokutu ve výši 3.000 Kč. Žalobce podal prostřednictvím zástupce proti příkazu odpor. Následně byl předvolán k ústnímu jednání na den 30. 6. 2020 a poučen o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Využil svého práva ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu a v dodatečně lhůtě se vyjádřil k podkladům rozhodnutí. Namítl odlišnou rychlost vozidla oproti výsledku měření v závislosti na vzdálenosti vozidla od rychloměru, nevysvětlený údaj „10“ a „15“ ve spodním rámečku fotografie, shodné číslo na obou fotografiích ve spise, nevyjasnění důvodu chybějící GPS souřadnice, chybějící měřítko mapy znázorňující polohu vozidla a rychloměru a nefunkčnost rychloměru z důvodu nesprávného měření vzdálenosti.
20. Dne 22. 7. 2020 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí čj. MMHK/123389/2020/OP/Beč, sp. zn. P/830/2020/OP/Beč, jímž žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 pro porušení ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit shora popsáním jednáním. V odůvodnění rozhodnutí se správní orgán prvního stupně vyjádřil k jednotlivým námitkám žalobce, vysvětlil, že se nejedná o jednotlivé fotografie, ale faktický videozáznam, tj. jedno měření, kdy při prohlížení videozáznamu lze pořizovat jednotlivé fotografie pro potřeby správního řízení, proto mají fotografie shodná čísla odpovídající právě číslu videozáznamu. Dále, že čísla ve spodním rámečku „10“ a „15“ znamenají počet videorámečků z pořízeného videozáznamu a nemají vztah k rychlosti. Důvodem absence GPS je krátký časový interval mezi spuštěním měřicího zařízení a provedeným měření rychlosti, kdy se nestihla načíst data z družic pro lokaci. Z toho důvodu si správní orgán I. stupně vyžádal od policisty provádějícího měření mapku místa, kde bylo umístěno měřicí zařízení a kde vozidlo v době měření. Nejedná se o přesný plán s měřítkem, vozidlo bylo měřeno mezi křižovatkami s ulicemi Petra Jilemnického a K Metelce, kde je v celém úseku maximální povolená rychlost 50 km/h. Zda tedy vozidlo bylo měřeno v místě dle mapky anebo o několik metrů dále je irelevantní. Správní orgán připustil možné nepřesnosti v mapce ohledně místa měřeného vozidla, které se nenacházelo na začátku pole se solárními panely, ale na jeho konci, považoval je však za irelevantní. Ohledně správnosti fungování rychloměru majícím platné osvědčení Českého meteorologického institutu neměl správní orgán žádné pochybnosti. Správní orgán zhodnotil, že provedené důkazy tvoří logicky uzavřený a bezrozporný celek, na jehož základě je mimo jakoukoliv rozumnou pochybnost, že se

žalobce skutku dopustil. Správní orgán zhodnotil, že jednáním žalobce byly naplněny všechny znaky daného přestupku, a to ve formě zavinění z vědomé nedbalosti. V závěru správní orgán zdůvodnil výši sankce, kterou udělil ve spodní polovině sazby. Zmínil míru společenské nebezpečnosti v závislosti na zvyšování rychlosti vozidla v obci, uvedl, že jako přitěžující okolnost vyhodnotil skutečnost, že se žalobce obdobného jednání dopustil již v minulosti. Zohlednil i míru překročení nejvyšší dovolené rychlosti.

21. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání (blanketní) s žádostí o zaslání podkladů ze spisu s tím, že odvolání bude v zákonné lhůtě doplněno. K doplnění nedošlo ani přes dodatečnou lhůtu stanovenou správním orgánem I. stupně a poučení, že v odvolání absenteje, co žalobce navrhuje. Žalovaný následně odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
22. Součástí správního spisu je dále mimo jiné Ověřovací list č. 8012-OL-70177-19 vydaný Českým meteorologickým institutem dne 17. 4. 2019 o provedení zkoušky měřidla – silničního laserového rychloměru LaserCam4, výrobní č. LE0639, který byl jako stanovené měřidlo ověřen a bylo jej proto možno používat k měření rychlosti silničních vozidel při kontrole dodržování maximální použité rychlosti. Dále je ve správním spise založen jmenný seznam proškolených policistů k obsluze Silničního laserového rychloměru LaserCam4 ze dne 2. 2. 2018, v němž je uveden policista provádějící měření pprap. J. S.

Dále již k jednotlivým žalobním bodům:

23. Žalobce namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu porušení § 36 odst. 3 správního řádu tím, že nebyl seznámen se všemi podklady pro rozhodnutí, které správní orgán pro své rozhodnutí použil. Za takový podklad označil návod k obsluze rychloměru LaserCam 4, na nějž odkázal správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí při vypořádání tří ze šesti žalobcových námitek. K povinnosti provést návod k obsluze rychloměru v řízení odkázal žalobce na rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2016, čj. 7 As 27/2016-31, a rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 2. 2014, čj. 58 A 33/2012-26.
24. Krajský soud se zabýval nejprve námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť by bylo předčasné zabývat se právním posouzením věci samé, pokud by rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné. Nepřezkoumatelné může být rozhodnutí pro nedostatek důvodů anebo pro nesrozumitelnost. V souladu s četnou judikaturou NSS týkající se přezkoumatelnosti rozhodnutí odkazuje krajský soud zejména na rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Azs 47/2003-130, uveřejněný pod č. 244/2004 Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (všechna v tomto rozsudku citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), který za rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. považuje „zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, která zkoumají správní úkon z jiných než žalobních důvodů (pokud by se nejednalo o případ zákonem předpokládaného přezkumu mimo rámec žalobních námitek), jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné“. Za nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů pak NSS v rozsudku ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2013-75, uveřejněný pod č. 133/2004 Sbírky rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, vyhodnotil rozhodnutí založená „na

nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatcích odůvodnění soudního rozhodnutí. Musí se přitom jednat o vady skutkových zjištění, o něž soud opírá své rozhodovací důvody. Za takové vady lze považovat případy, kdy soud opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo případy, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy byly v řízení provedeny.“ Za zásadní je pak třeba považovat postoj NSS vyjádřený v rozsudku ze dne 27. 2. 2019, čj. 8 Afs 267/2017-38, dle něhož „nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán, resp. soud podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se (toliko) dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí.“ Tedy ani skutečnost, že správní orgán I. stupně, resp. žalovaný nereagovali ve svých rozhodnutích explicitně na každou dílčí námitku a argument žalobce či každý uvedený judikát, nemůže vést k nepřezkoumatelnosti jejich rozhodnutí. Nadto jako vypořádání se s konkrétní námitkou lze považovat i odlišný, odůvodněný názor správního orgánu v odůvodnění rozhodnutí. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy - minimálně implicitně - vypořádá. Podstatné je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení tak, aby žádná z nich nezůstala bez náležité odpovědi. Odpověď na základní námitky však v sobě může v některých případech konzumovat i odpověď na některé námitky dílčí a související. (srov. např. rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2009, čj. 9 Afs 70/2008-13).

25. Krajský soud neshledal, že by napadené rozhodnutí takovými zásadními vadami trpělo. Z rozhodnutí správních orgánů je zjiitelné, o čem i jak rozhodly, je zjiitelný i jejich obsah a důvody, pro něž byly vydány. Z rozhodnutí je rovněž zřejmé, jaký skutkový stav vzaly správní orgány za rozhodný a jak uvažily o pro věc podstatných skutečnostech. Námitkami žalobce se správní orgán I. stupně zabýval, uvedl, z jakých důvodů má vznesené argumenty za neopodstatněné. Obě rozhodnutí správních orgánů tak jsou i ve smyslu shora uvedené judikatury NSS přezkoumatelná.
26. Pro úplnost lze dodat, že argumentace žalobce jím jmenovanými rozsudky je na nyní projednávanou věc nepřiléhavá. V rozsudku NSS ze dne 28. 4. 2016, čj. 7 As 27/2016-31, byl navržen návod k obsluze příslušného rychloměru a odborný posudek zpochybňující měření jako důkaz již v řízení před správními orgány a rovněž i následně v rámci správní žaloby. Jako nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů zrušil NSS rozsudek krajského soudu proto, že krajský soud odmítl provést žalobcem navrhované důkazy, aniž by vyslovil své vlastní stanovisko, ale pouze se ztotožnil s hodnocením správních orgánů. NSS v té souvislosti vyslovil závěr, že „je proto nepřípustné, aby krajský soud bez skutkové opory a řádného posouzení relevance žalobních bodů pouze obecně konstatoval nedůvodnost podané žaloby a vzal za svá tvrzení žalovaného, jež jsou obsažena ve vyjádření k žalobě,

odůvodnění napadeného rozhodnutí či v jiných rozhodnutích žalovaného nebo správního orgánu prvního stupně.“ V nyní posuzovaném případě žalobce ve správním řízení žádné důkazy k podpoře svých tvrzení nenavrhoval, rovněž tak neučinil ani v řízení před zdejší soudem. Nemohlo tedy ze strany správních orgánů dojít k neodůvodněnému odmítnutí žalobcem navrhovaného listinného důkazu, a tím ani z tohoto důvodu k případné nepřezkoumatelnosti rozhodnutí.

27. Druhé žalobcem citované rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 2. 2014, čj. 58 A 33/2012-26, je na věc zcela nepoužitelné, neboť bylo zrušeno rozsudkem NSS ze dne 22. 5. 2014, čj. 2 As 39/2014-30, což žalobce pravděpodobně přehlédl. NSS ve zrušujícím rozsudku vyslovil mimo jiné i závěr, že *„požadavek na automatické založení návodu (návodu k obsluze rychloměru – pozn. krajského soudu) do přestupkového spisu ve všech případech tak zdejší soud považuje za formalistický.“*
28. Žalobci lze přisvědčit pouze v tom, že návod k obsluze příslušného rychloměru nebyl správními orgány jako důkaz proveden, přestože z něj zejména správní orgán I. stupně při svých úvahách vycházel a přímých citací z něj využil při vypořádání námitek uvedených v žalobcově vyjádření k podkladům rozhodnutí. Krajský soud v popsané situaci považuje za žádoucí, aby byl návod k obsluze (případně alespoň jeho příslušná část) založen ve správním spise, pakliže je podkladem pro vydání prvostupňového a napadeného rozhodnutí a je z něho i citováno. Správní orgán do správního spisu předmětný návod k obsluze k LaserCam 4 pro V3.060, PN: 006-1070-00 Rev 5 přiložil až následně. Vzhledem k tomu, že se nejedná o nedostatek ve zjištění skutkového stavu takového rozsahu, že by jeho odstraňování ze strany soudu znamenalo nahrazování činnosti správních orgánů, provedl zdejší soud v souladu s ustanoveními § 52 a § 77 s. ř. s. a v souladu se závěry NSS uvedenými v usnesení jeho rozšířeného senátu ze dne 2. 5. 2017, čj. 10 As 24/2015-71, výše uvedený návod k obsluze předmětného rychloměru jako listinný důkaz při ústním jednání před soudem a o takto doplněné dokazování se opíral při posouzení důvodnosti námitek žalobce týkajících se pochybností ohledně správnosti provedeného měření.
29. V dalším žalobním bodě žalobce namítl, že správní orgán přesvědčivě nevyvrátil jeho argumenty vznesené před vydáním rozhodnutí správního orgánu I. stupně, pro které dle jeho názoru lze důvodně pochybovat o správnosti provedeného měření. Konkrétně poukázal na dvě fotografie z měření rychlosti, kde na první je uveden čas 13:12:28 a vzdálenost 150,6 m a na druhé 13:12:29 a vzdálenost 144,3 m. Z toho vyvodil, že vozidlo za 1 vteřinu urazilo dráhu 6,3 m a na základě základního vzorce rychlosti $v = s / t$ vypočetl, že měřené vozidlo se muselo pohybovat rychlostí 22,68 km/h a nikoliv rychlostí uvedenou na snímcích a ve výroku přezkoumávaných rozhodnutí. Žalobce nesouhlasil se závěry správního orgánu uvedené k jeho námitce v prvostupňovém rozhodnutí, že v návaznosti na citaci z návodu k obsluze rychloměru *nelze vypočítat rychlost vozidla ze vztahu mezi rozdílem vzdáleností a časovým úsekem*, naopak odkázal na učivo fyziky šesté třídy a ze svých uvedených výpočtů vyvodil zásadní pochybnost o správnosti naměřené rychlosti, případně o správnosti fungování rychloměru.
30. V prvé řadě je třeba uvést, že zjednodušující výpočty uváděné žalobcem není možné ke stanovení skutečné rychlosti vozidla, resp. pro překontrolování měření rychlosti laserovým rychloměrem, pro správní a soudní účely použít. Právě proto použil správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí citaci z návodu k obsluze rychloměru, a to konkrétně ze strany 19: *„Technologie používaná LaserCam4 pro měření vzdálenosti a*

rychlosti se uvádí jako lidarová, což znamená, světelnou detekci a určení vzdálenosti. Když se stiskne spoušť, LaserCam 4 vyšle stovky neviditelných infračervených laserových světelných pulsů za sekundu. Každý puls je přenesen, časovač se spustí, a když energie laserového pulsu se odrazí od cíle a dorazí do LaserCam 4, a časovač se zastaví. Podle uplynulé doby od spuštění laseru pro dotyk a vrácení se signálu zpět se vypočítá vzdálenost k cíli, pomocí rychlosti světla v atmosféře. Pokud se cíl vůči LaserCam 4 pohybuje, použije se sofistikovaný algoritmus pro odvození rychlosti cíle z po sobě jdoucích čísel výpočtu vzdálenosti. Toto určení rychlosti se uživateli zobrazí a je známo jako průměr nejmenších čtverců.“ Z uvedeného vyplývá, že k přesnému výpočtu rychlosti pohybujícího se předmětu ve vztahu k danému rychloměru je použit sofistikovaný algoritmus pro odvození rychlosti takového předmětu. Žalobce není odborníkem ani konstruktérem lidarových rychloměrů, a proto nejsou žalobcovy laické výpočty schopny vnést jakoukoliv relevantní pochybnost o správnosti předmětného měření rychlosti, či snad funkčnosti rychloměru.

31. I pokud by krajský soud teoreticky přistoupil na argumentaci (výpočet) žalobce, i tak je třeba ji považovat za zcela lichou. Jednotlivé fotografie pořízené z videozáznamu z provedeného měření rychlosti vozidla řízeného žalobcem sice zobrazují čas s odstupem jedné sekundy, nicméně vzhledem k tomu, že na fotografiích není časový údaj zaznamenán s přesností na setiny či alespoň desetiny sekundy, nelze vycházet z toho (jak mylně učinil žalobce), že rozdíl mezi dvěma snímky založenými ve spise je celá 1 sekunda. Může se jednat i o rozdíl pouhé jedné setiny sekundy nebo jedné tisícin sekundy mezi dvěma vybranými záběry (fotografiemi) z provedeného videozáznamu měření rychlosti. I proto nelze žalobcův výpočet vůbec považovat za relevantní.
32. Jak je uvedeno výše, ve spise je kromě klíčového důkazu - záznamu z rychloměru - založen jak shora specifikovaný ověřovací list předmětného rychloměru vydaný Českým meteorologickým institutem a platný v době předmětného měření, tak jmenný seznam policistů proškolených k používání předmětného rychloměru. Spis rovněž obsahuje oznámení přestupku i úřední záznam, rovněž průkazné fotografie s čitelnou registrační značkou vozidla, následně fotografii vozidla i se žalobcem, coby řidičem, vyjádření policisty provádějícího měření zaznamenané v úředním záznamu ze dne 4. 6. 2020, že při nastavování rychloměru postupoval dle návodu. Ani z tvrzení žalobce, ani z provedeného dokazování nevyplývá žádná relevantní pochybnost o správnosti měření. Naopak podklady obsažené ve spisu doplněné dokazováním zdejšího soudu podávají v rozsahu potřebném pro rozhodnutí ucelený obraz o tom, že se přestupek stal tak, jak je popsáno ve výroku předmětného rozhodnutí a že jej spáchal žalobce (srov. též rozsudky NSS ze dne 14. 5. 2015, čj. 7 As 83/2015-56, ze dne 19. 8. 2016, čj. 6 As 144/2016-36, ze dne 15. 8. 2019, čj. 10 As 36/2019-33, ze dne 1. 9. 2021, čj. 1 As 148/2021-44). Krajský soud souhlasí se závěry žalovaného, že klíčovým důkazem je záznam z rychloměru, který byl řádně ověřen v souladu se zákonem č. 505/1990 Sb., o meteorologii, a k měření použit proškoleným policistou. V souladu s výše uvedeným lze konstatovat, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
33. Žádné další argumenty, které by nebyly správním orgánem dle slov žalobce „přesvědčivě vyvráceny“, v žalobě již nekonkretizovány nebyly. Krajský soud poznamenává, že pokud byl žalobce nespokojen s vypořádáním svých námitek ze strany správního orgánu I. stupně, mohl veškeré své výtky uvést a konkretizovat v odvolacím řízení. Vzhledem k tomu, že podal pouze blanketní odvolání a toto i přes výzvu správního orgánu nedoplnil, žalovaný přezkoumal prvostupňové rozhodnutí a řízení jemu předcházející

pouze co do souladu s právními předpisy v rámci tzv. omezeného revizního principu a dospěl k závěru, že bylo spolehlivě zjištěno spáchání přestupku žalobcem.

34. Posledním žalobním bodem žalobce brojí proti výroku o sankci. Jednak považuje rozhodnutí za nepřezkoumatelné a dále za nezákonné pro rozpor se zásadou dvojího přičítání, a to konkrétně pro dvakrát zohledněné překročení nejvyšší dovolené rychlosti.
35. Pokud jde o správní tresty a jejich ukládání, dle § 37 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku. Ta je dle § 38 písm. a) téhož zákona dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen.
36. Dle ustálené judikatury NSS skutečně platí, že „*k okolnosti, která je zákonným znakem deliktu, nelze přihlídnout jako k okolnosti polehčující nebo přitěžující při ukládání sankce. Nelze jednu a tutéž skutečnost, která v posuzované věci je dána v intenzitě nezbytné pro naplnění určitého zákonného znaku skutkové podstaty konkrétního porušení právní povinnosti, současně hodnotit jako okolnost obecně polehčující či obecně přitěžující.*“ (viz rozsudek NSS ze dne 20. 4. 2006, čj. 4 As 14/2005-84, dále rovněž např. rozsudek ze dne 17. 3. 2010, čj. 4 Ads 66/2009-101, ze dne 29. 10. 2009, čj. 6 As 22/2009- 84, či ze dne 25. 1. 2006, čj. 4 As 22/2005-68).
37. Krajský soud ověřil, že prvostupňový správní orgán uvedl okolnosti, které jej vedly ke stanovení výše pokuty, na straně 6 a 7 svého rozhodnutí. Na straně 7 se zabýval stupněm závažnosti přestupku a mimo jiné konstatoval, že nebyla způsobena žádná škoda, ale že žalobce mohl překročením nejvyšší dovolené rychlosti ohrozit život, zdraví a majetek, že však naštěstí k přímému ohrožení nedošlo, že žalobcem nebyla způsobena žádná škoda, ale že se přestupek stal v obci na místě s hustým provozem, jelikož jde o „*páteřní komunikaci k výjezdu na Prahu, Jičín a Náchod*“. Za přitěžující okolnost shledal to, že se obdobného přestupku žalobce dopustil opakovaně. Dále uvedl i to, že do výše správního trestu byla promítnuta míra překročení nejvyšší dovolené rychlosti a že polehčující okolnosti mu nejsou známy. Žalovaný pak ve svém rozhodnutí na straně 7 doplnil, že polehčující okolností je skutečnost, že nedošlo k poruše chráněného zájmu. Vzhledem k tomu, že obě správní rozhodnutí tvoří jeden celek, je třeba tak na ně nahlížet i v otázce určení trestu.
38. To, že správní orgán I. stupně uvedl, že do výše správního trestu byla promítnuta míra překročení nejvyšší dovolené rychlosti, což systematicky sice nevhodně začlenil za přitěžující okolnosti a před úvahu o polehčujících okolnostech, nepovažuje krajský soud za hodnocení, které by bylo rozporné se zásadou zákazu dvojího přičítání. Správní orgán I. stupně se zjevně v této části rozhodnutí zabýval hodnocením toho, jaký zákonem chráněný zájem žalobce porušil, respektive ohrozil, nakolik je tento zájem významný (závažný). V podstatě zde tedy předestřel své úvahy o významu zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem ohrožen ve smyslu § 38 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy konkrétně hodnocení míry porušení (ohrožení) zákonem chráněného zájmu.
39. To, že okolnost, která je zákonným znakem deliktu, nebyla při ukládání sankce zohledněna jako okolnost přitěžující, je ostatně zřejmé rovněž z toho, jakou správní orgány stanovily výši pokuty. V ustanovení § 125 odst. 1 písm. f) zákon o silniční dopravě stanoví, že *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla podle bodu 2. překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o*

40 km/h a více nebo mimo obec o 50 km/h a více, a podle bodu 3. překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více nebo mimo obec o 30 km/h a více. Odstavec 5 písm. d) téhož ustanovení stanoví, že za přestupek uvedený v odst. 1 písm. f) bod 2 uloží správní orgán pokutu v rozpětí od 5.000 Kč do 10.000 Kč, za přestupek uvedený v odst. 1 písm. f) bod 3 pokutu v rozpětí od 2.500 Kč do 5.000 Kč. Žalobci byla správními orgány za přestupek dle § 125c odst. 1. písm. f) bod 3. uložena pokuta ve výši 3.000 Kč, tedy při spodní hranici rozpětí trestu. Žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 29 km/h, skutková podstata jím spáchaného přestupku předpokládá překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 20 až 39 km/h, žalobce tedy překročil rychlost v rámci této skutkové podstaty o 9 km/h a pohyboval se tak v polovině výše rozpětí překročení rychlosti této skutkové podstaty. Přesto správní orgány neuložily pokutu blížíci se polovině sazby pokuty, ale při její spodní hranici, což odpovídá tomu, že přihlíděly pouze k polehčující okolnosti, že nedošlo k žádné nehodě (poruše chráněného zájmu) a k přitěžující okolnosti, že obdobný přestupek již byl žalobcem spáchán, a k místu spáchání přestupku. V této souvislosti lze poukázat i na rozsudek NSS ze dne 29. 9. 2020, čj. 10 As 149/2019-43, v němž tento soud uvedl, že „hodnocení míry překročení rychlosti při určení sankce v rámci rozpětí daného pro konkrétní skutkovou podstatu nepředstavuje porušení zásady dvojího přičítání, neboť dochází pouze k hodnocení míry porušení chráněného zájmu“. Úvahy správních orgánů jsou tedy zákonné i přezkoumatelné, proto ani poslední námitku nelze shledat důvodnou.

40. Žalobce, resp. jeho zástupce, v závěru žaloby požadoval, aby rozhodnutí v této věci bylo na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu publikováno způsobem, který by nezasahoval do práv na ochranu soukromí jeho i jeho obhájce.
41. K tomu krajský soud konstatuje, že nejde o výhradu či námitku, která by se týkala merita věci, resp. která by jakkoliv s věcným projednáním případu souvisela, proto nemůže být v tomto řízení jakkoli řešena či posuzována. Podotknout je nutno i to, že nesouhlas či výhrady k publikaci rozhodnutí soudů na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu nelze adresovat zdejšímu krajskému soudu, neboť ten rozhodnutí na těchto stránkách ani nezveřejňuje, ani předmětné stránky nespravuje.

VI. Závěr a náklady řízení

42. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
43. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a ze spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 26. ledna 2022

Mgr. Helena Konečná v. r.
samosoudkyně